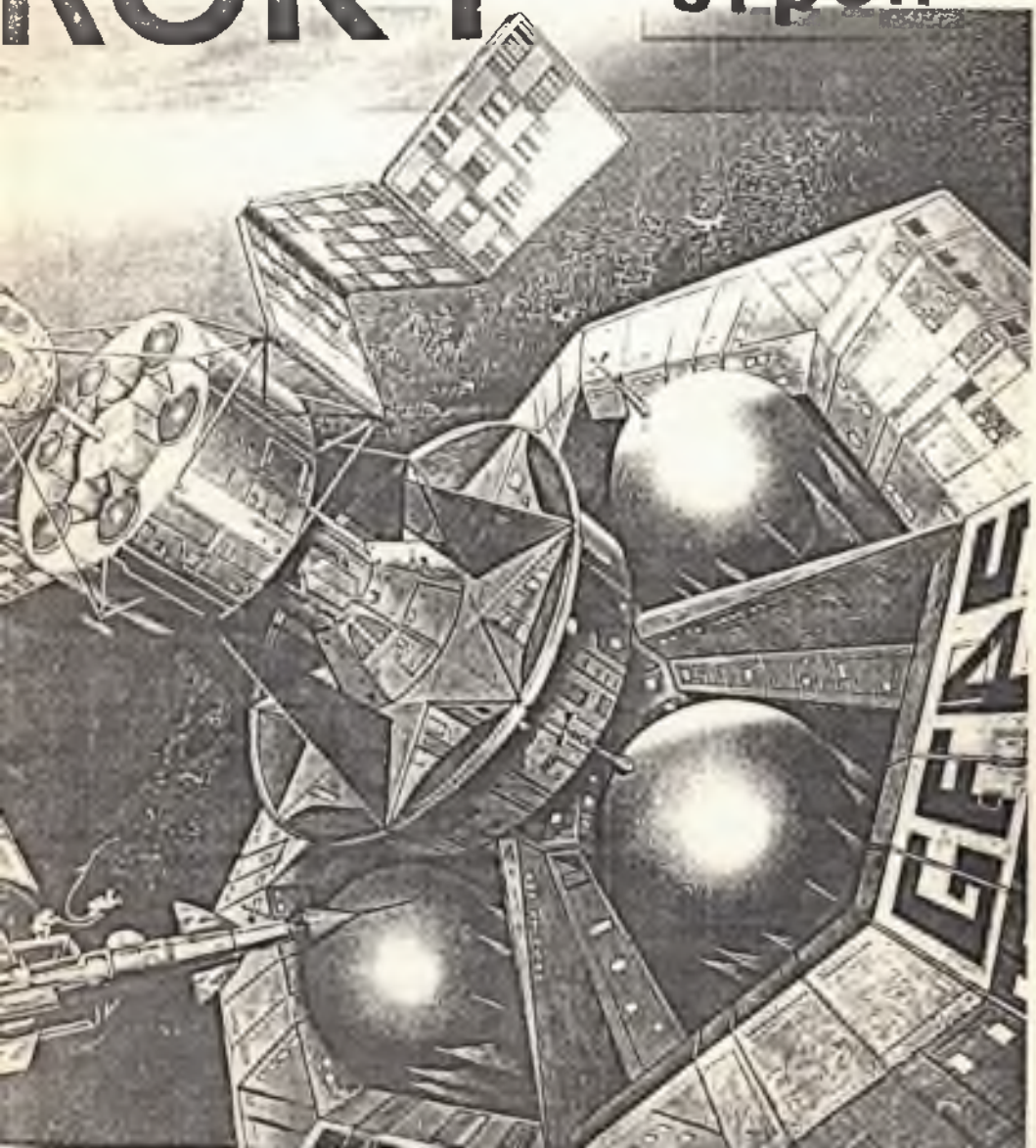
SVĚTELNÉ ROKY

srpen

SPACECRAFT 2000 TO 2100

Pokračujeme opět v našem seriálu článků o zajímavých knihách, které přinesli na ukázku do redakce naši spolupracovníci a o nichž si redakce myslí, že by mohly zajímat i širší scifistickou obec.

TERRAN TRADE AUTHORITY HANDBOOK - SPACECRAFT 2000 TO 2100 AD

Autor Stewart Cowley sestavil tuto "příručku" z obrazové dokumentace autorů Anguse McKie, Boba Layzella, Jima Burnse, Colina Haye, Tonyho Robertse a dalších, jejichž obrazy doplnil přehlednými charakteristikami jednotlivých kosmických lodí a krátkými články o zrodu a používání jednotlivých strojů, jejich příběhy. Kniha je datovaná do 22. století a je tedy pojata jako historická publikace, album kosmických veteránů, o nichž se tak pěkně hovoří v úvodu knihy.

Vzhledem k tomu, že kniha ve skutečnosti vyšla asi před rokem, je to tzv. budoucí historie, nebo lépe dějiny budoucnosti. V tomto směru je nám kniha velice sympatická, neboť takováto neskutečná faktografie má své silné kouzlo, je-li navíc doplněna výbornými ilustracemi autorů, s nimiž jsme se v našem seriálu již setkali.

Nutno ovšem poznamenat, že tato myšlenka dějin budoucnosti a speciálně kosmické lodi, nejsou u nás nic nového, a tak naši čtenáři nemusí být smutní, že podobné knihy u nás nevycházejí, protože asi před 8 lety vydala C.A.P. & company knihu Karla Kocourka Atlas hvězdoletů, která obsahuje na 30 kartiček s vyobrazeními a stručnými příběhy kosmických korábů nejen pozemských. Je ovšem pravda, že tato kniha, tedy Spacecraft 2000 to 2100, má nesporně vyšší úroveň, částečně způsobenou profesionalitou vydavatele.

Knihu Spacecraft 2000 to 2100 vydala The Hamlyn Publishing Group Limited London se všemi autorskými právy. Printed in England by Jarrold & sons limited, Norwich 1978.

Scifin připravuje z této knihy pásmo asi 40 barevných diapozitivů s doprovodným textem. O jejím promítání budeme v SR včas informovat. Zatím můžeme oddělit, že SFK Spectro si objednal jednu kopii, kterou má v úmyslu zapůjčovat SF klubům v Československu.

Z úvodu knihy vybíráme několik odstavců, které pro SR přeložil z angličtiny PhDr V.Veverka.

The Terran Trade Authority /TTA - Pozemský úřad pro obchod/ byla založena roku 1999 a nahradila Světovou radu, která do té doby spravovala záležitosti veškerého mezinárodního obchodu. Poté, co byla podepsána obchodní smlouva s Alfou Centauri, bylo její jméno změněno na TTA a pod její pravomoc začal spadat i veškerý meziplanetární obchod. Aby bylo možné uspokojit rostoucí požadavky na stále větší kapacity továren na kosmické lodě, začala TTA se stavbou mohutných Marťanských loděnic, které byly dokončeny v roce 2046, i když z jejich linek začaly vycházet hotové lodě již roku 2038. Z původně čistě správního orgánu se TTA stala nejvýznamnějším výrobcem široké palety speciálních zařízení od lékařských a vědeckých přístrojů až po monopolního výrobce ochranného pole.

Několik slov k historickým událostem:

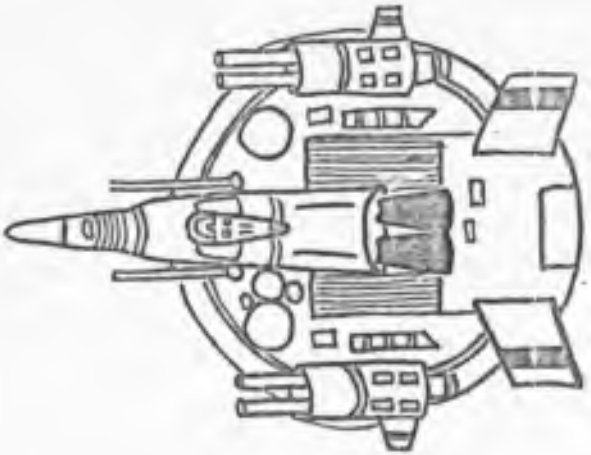
Koncem minulého tisíciletí se pozornost lidí spíše obrátila k záležitostem každodenního života a osobnosti s dalekosáhlou předvídavostí a přehledem se ocitli v menšině. Byla to doba, kdy k tomu, aby člověk znovu uvolnil svou fantazii a přinutil se o něco usilovat, musel být postaven před konkrétní úkol, poslání. A to na jistou dobu nalezl v tehdejších prvních pokusech o dobytí kosmického prostoru, leč počáteční nadšení bylo brzy potlačeno vysokými náklady a minimálními zisky. Namísto toho, aby se dobývání kosmu stalo člověku odrazovým můstkem z přelidněné planety, stalo se jen další zbraní. Paradoxně však existence potřeby vypořádat se s obtížemi, které dobývání kosmu představovalo, vedlo k obnovení úsilí, v jehož rámci se brzy přišlo na to, že skutečného pokroku může být dosaženo jen při společných cílech a prostředcích, jimiž se bude usilovat o jejich naplnění.

Koncem 20. století již Východ i Západ spolupracovali ve stále širším počtu projektů, čímž byla učiněna přítrž plýtvání prostředky na předtím simultánní a duplicitní vývoj. V roce 1990 byla k řízení a koordinaci těchto výzkumů založena Rada světového společenství pro výzkum /World Community Research Council. Do fondů přispívaly všechny členské státy. Zažehnáním 3. světové války o 16 let později se stala nejvýznamnějším světovým centrem výzkumu s početnými pobočkami na všech kontinentech. Po jistém čase začaly investice vkládané do kosmu rychle přinášet zisky. V prvním desetiletí minulého století /2000-2100/ byly vybudovány velké projekty na Měsíci a závody tam umístěné se začaly vyplácet. Nejvýznamnější byla výroba nových materiálů a vývoj nových technologií, které zpětně vedly k dalšímu urychlení průmyslového rozvoje. Dalším přínosem pak byla skutečnost, že existence středisek a stanic mimo Zemi přivedla do kosmu lidi, kteří je budovali a obsluhovali. Tyto odvážné pionýry bylo po dlouhý čas nutné zásobovat z mateřské planety. Pokud zůstávali v kosmu déle, odlétali i s rodinami. To byl první krůček k pravidelné kosmické dopravě na Zemi a ze Země a přestože šlo o drahou a nerentabilní záležitost, stávalo se cestování do kosmu pomalu každodenní záležitostí.

Podle dnešních hledisek byly tehdejší kosmické lodě neuvěřitelně jednoduché a až nebezpečné, neboť se skládaly prakticky jen z dutého obalu s motorem vzadu a nejprimitivnějšími přístroji vpředu. Je takřka neuvěřitelné, že lidé byli ochotni postoupit takové nepohodlí a riziko, které tehdejší kosmická doprava představovala.

I když teoretické práce na nukleárním pohonu existovaly již od 80. let posledního tisíciletí, teprve práce vědeckého týmu McKinleyho korporace, který vytvořil iontový motor, z něj vytvořila vysoce efektivní a hospodárný zdroj energie, a mnohé dnešní lodě jsou vybaveny motory téměř stejnými, jako byly ty v roce 2013.

Ještě významnější byl vynález Warp Generátoru Henrim de Vassem o 14 let později. Toto zařízení způsobuje zborcení

Nosič zbraní
středního doletu

Příslušnost:
Alfa Centauri

Typ: ACM 118
Manta

Pohon:

2 nukleární vodíkové motory, tah 2x 600 000 lbs

Posádka: 4 muži

Obrana: Energii absorbující pole

vzdálenosti a času na principu "srolování" prostoru. Bod A přitom překryje bod B a objekt může být převeden z jednoho bodu do druhého. Po vypnutí generátoru se prostor zase "rozbalí". Takto bylo možné vykonat během několika týdnů cesty, které jinak trvaly roky. Ačkoliv teoreticky je možné provést přechod okamžitě , v praxi je spousta problémů, které tomu brání. Je zapotřebí čas ke shromáždění potřebné energie ke krytí nesmírné spotřeby generátoru před skokem a také po skoku na obnovení energetických rezerv. Navíc je nutné dopravit lodi klasickým pohonem do a z vymezené oblasti, aby byla vyloučena možnost, že při skoku bodou strženy jiné předměty, nebo aby při vynoření se v prostoru cíle nedošlo ke srážce.

V každém případě však deVassův generátor otevřel cestu ke hvězdám a vedl k prvnímu kontaktu s cizí civilizací.

V roce 2036 řízená průzkumná loď kontaktovala obyvatele systému Alfa Centauri, 4.3 světelného roku od Země a toto setkání vyústilo v prospěšnou a šťastnou spolupráci. V roce 2045 byla podepsánadohoda o obchodní a technologické výměně s Alfou Centauri /ACI/ a jedním z největších jejích přínosů pro nás bylo získání antigravitační technologie. Ta pak byla úspěšně zvládnuta a přes noc se tak změnila podoba kosmických lodí. Nyní bylo možné s mohutnými loděmi přistávat i za nejobtížnějších gravitačních podmínek.

Další významný impulz, ovlivňující stavbu kosmických lodí, poskytla bohužel spíše nešťastná událost. V roce 2047 se jedna z našich průzkumných lodí přiblížila k Proximě Centauri /PC/, obydlenému systému, s nímž měla AC dlouhá léta konflikty a nepřátelství, a byla zničena. Krátce poté byla AC vystavena nejstrašlivějšímu termonukleárnímu útoku ve své historii, a poté následovalo zničení jedné z našich dálkových dopravních lodí s početnou posádkou. Vypukla válka Proximská. Trvala 20 let, během nichž bylo postaveno mnoho typů válečných lodí všemi třemi systémy. Válka vždy zrychlovala technický rozvoj a strašlivá cena lidských životů a nákladů tak byla alespoň trochu kompenzována značným pokrokem v oblasti kosmických cest. Navigační systémy, stavební postupy a materiály, pohonné jednotky a telekomunikace dosáhly nové, modernější úrovně díky tehdejšímu období intenzívních investic a výzkumů. Konstrukce lodí z této doby jsou zastoupeny v této knize nejpočetněji. Až do války bylo kosmické cestování přece jen omezenou záležitostí, což se odráželo v relativně malém počtu typů kosmických lodí. Válka ve vesmíru zplodila tucty nových typů, z nichž mnohé byly později upraveny pro civilní účely.

21. století bylo pouze počátkem dobrodružství člověka v kosmu, ale pro mnohé lidi tato éra pokusů a omylů, úspěchů a optimistických pohledů do budoucnosti bude jednou pro vždy zlatým věkem kosmických letů.

INTERSTELLAR QUEEN Výrobce: Avery Astronautics,Klasifikace: linkový osobní hvězdolet pro dlouhé vzdálenosti, Typ MK I - posádka: 5 letových důstojníků, 2 technici, 75 lidí palubní posádky, 280 cestujících, Typ MK II - posádka: 6 letových důstojníků, 2 technici, 30 členů palubní posádky, 600 cestujících, Ochrana:

protimeteorické ochranné pole typu WcRc - 17b

Hlavní historická data:

1987 - první použití jaderných motorů /iontový a plasmatický/
1990 - založena Rada světového společenství pro výzkum
1998 - zahájen provoz v severoafrickém středisku kosmických výzkumů
1999 - vznik Koordinace světového obchodu /WTA/
2004 - zahájen provoz první kosmické nákladní lodi Colonial I
2012 - začátek stavby Měsíční základny
2013 - začátek budování Marťanské základny
2014 - loď Colonial II s McKinleyho iontovým motorem
2015 - první komerční let s cestujícími na Mars
2018 - dodávky nových slitin z továren na Měsíci
2027 - Warp Generátor zkonstruovaný Henrim de Vassem
2036 - řízený průzkumný člun navázal kontakt s AC
2038 - prolomena jazyková bariéra
2039 - podpis Dohody o obchodní a technologické výměně z WTA se stala TTA
2041 - dokončena první orbitální továrna u Jupiteru
2042 - TTA vyvinula první obranné pole pohlcující energii /Energy Absorbent Defence Shield - EADS/
2045 - Dr. Hans Berger dokončuje antigravitační generátor
2046 - dokončeny marťanské loděnice
2047 - průzkumný člun Pathfinder IX zničen u PC
útok na AC
2048 - zničení Interstellar Queen, vyhlášení války
2049 - založen úřad pro obranu Země /TDA/
2052 - bitva o Mars
2060 - invaze na PC
2068 - podpis mírové smlouvy
2073 - otevřen první tryskový tunel mezi Evropou a Amerikou
2078 - první kolonické odlétají k Arkturu
2090 - druhá loď s kolonisty
2096 - do služeb Alpha Spaceliner nasazena Starblade

SITUACE JE VÁŽNÁ

Stanislav Čermák

Povolání šéfa bezpečnostního oddělení na nejstarším pozemském raketodromu mi celkem vyhovuje. Baví mne, dost mi vynáší a navíc není vykonávaní této funkce nijak zvlášť náročné.

Teroristická útoky už známe jen z historických filmů, ukájení touhy létat je dostupné každému prostřednictvím soukromého vznášedla a, i když množství startujících raket se rok od roku zvyšuje téměř geometrickou řadou, jejich zkušenosti ze styku s něčím jiným než se vzduchoprázdnem či neživým prachem nepřeberného množství planet jsou zatím mlhavé. Obranné systémy jednotlivých vesmírných plavidel byly už dávno svěřeny počítačům, člověk do nich může zasahovat vlastně jen v té poslední, destrukční, fázi. Systém obrany raketodromu proti útokům z vesmíru byl teoreticky propracován a v několika cvičeních odzkoušen již mým předchůdcem, a tak se vlastně moje práce omezila jen na organizační odhánění senzacechtivých novinářů a dotěrných pojišťovacích agentů.

* * * * * * * *

Až jednou ...

Po naléhavém telefonickém vyzvání jsem se dostavil na své pracoviště o dvě hodiny dříve, než je mým zvykem, a ještě k tomu v neděli, kdy jsem zvyklý jezdit s manželkou za synem do výcvikového tábora kosmonautů. Ovšem naléhavost výzvy byla více než výmluvnou : únos hvězdoletu. Důvody, proč mne volali na raketodrom byly dva. Jednak jsem šéfem bezpečnostního oddělení a jednak nejbližším přítelem únosce.

Již cestou na raketodrom jsem poprvé uvěřil těm - jak jsem je jako jediný nazval - pomluvám a řečem JPP.

"Celý den sedí u toho svého kšánu /všimněte si toho nádechu ironie a závisti/ a registruje kosmické signály! Nikoho k tomu nepustí!" Na tom nebylo nic divného, vždyť byl je-

dinym mužem ve státě, který se - jen a jen díky své píli - kvalifikoval na nejvyšší možný stupeň svého povolání. Musel jsem ale uznat, že s vykonáváním služebních povinností to přehání a apeloval jsem na jeho zdraví. Odbýval mne všude s úsměvem a s tvrzením, že se necítil nikdy tak dobře jako teď a že na něj stejně doma nikdo nečeká.

"Prý zachytil signály nějaké civilizace!"

"Prý jim rozumí!"

"Dokonce jim odpovídá!" Ptal jsem se ho na to a upozorňoval, že je povinen, pokud má nějaké konkrétní důkazy, vše hlásit na předsednictvo vědecké rady a sám bez jejich souhlasu nic nepodnikat. Dokazoval mi pomocí svých záznamů, že vše jsou pouze jeho dohady a že vysílá jen zkušební, nic neříkající série signálů. Věřil jsem mu, na jeho vynález - přístroj, nezřídka kdy mu něžně říkal "Milánku!", umožňující příjem a vysílání vln o libovolné vlnové délce - bylo vydáno právoplatné osvědčení; ostatně já téhle vědě moc nerozumím a navíc: byl to můj nejlepší přítel.

Všiml jsem si při našich debatách podivného jiskření a lesku v jeho očích, ale přičítal jsem to pracovnímu zaujetí svého přítele. A více než klidný chod raketodromu mě ukolébal teď jsem musel přiznat, že jsem ztratil ostražitost. Neměl jsem Haroldovi, tak se můj přítel jmenoval, tak slepě důvěřovat.

Situace ale nebyla, jak jsem po svém příjezdu na kosmodrom zjistil, tak katastrofální. Harold vnikl do hvězdoletu, který připravovali technici ke startu mimo naší sluneční soustavu. Zrovna začínali plnit palivové nádrže, když jim z kontrolní věže hlásili přerušení přípravných prací z důvodů přítomnosti člověka v řídící kabině, což bylo podle Stanov čl.8 odst.H, nepřípustné. Dotazem do kabiny zjistili, o koho jde a snažili se rádiem - vchod byl zablokován - přemluvit Harolda k opuštění lodě. Nechtěl o tom ani slyšet. Naopak, chtěl, aby mu řídící středisko řeklo, jak má odstartovat / v tomto bodě hlášení mi až zatrnulo, protože unést mezihvězdnou loď a neumět ji ovládat - toje opravdu čin blázna/ a navedlo ho na oběžnou dráhu a potom mimo sluneční soustavu. Tvrdil, že Jim musí naproti

a vysvětlit Jim, že naše úmysly nejsou takové, jaké oni předpokládají. Když mu narychlo přivolaný náčelník řídícího střediska řekl, že je blázen a ať ihned opustí hvězdolet, prohlásil, že ať si s ním nikdo nezahrává, jinak že vyhodí loď do povětří pomocí obranného systému, který je spuštěn a stačí zmáčknout tlačítko. Náčelník se bránil tvrzením, že beze mne k tomu nejsou kompetentní - snažil se získat čas pro potřebná opatření. Harold mu ho moc nedal. Měl jsem 30 minut na cestu z domova do řídícího střediska.

Po příjezdu jsem tedy vyslechl toto krátké hlášení, ale Haroldovi jsem se osobně neozval. Chtěl jsem jen, aby mu vyřídili, že jdu za ním, přímo do hvězdoletu. Jinak že s ním nejednám. Doufal jsem, že moje přítomnost ho uklidní a odradí od bláhového úmyslu.

Ihned jsem poznal, že není tak zcela beze smyslu. Hál se mi podívat zpříma do očí - uvědomoval si tedy, že dělá něco nesprávného, odsouzeníhodného. Pozdravil jsem ho. Neodpověděl, dokonce se ke mně otočil zády. Když se otáčel, zároveň poodstoupil trochu do strany, napadlo mi, že úmyslně. Uviděl jsem jeho přístroj. Jak mohli všichni na raketodromu přehlédnout padesátiletého muže, který stěhuje stopadesátikilovou skříň ?! Někoho potrestám, pomyslel jsem si hněvivě.

"Chtějí mi ho vzít!"

"Koho? Milánka?" S velkým údivem a neporozuměním jsem použil jeho výraz. "Kdo by si dovolil vzít Ti zákonem uznaný a přiznaný ...", zarazil jsem se, "..majetek?"

"Cni!" Konečně se otočil. Opět jsem si všiml toho podivného lesku, ale dnes to nemělo s nadšením nic společného. Bylo v něm víc strachu než odhodlání. "Musím jim naproti. Musím jim říct, že nechceme nikomu ubližit, že...," zajíkl se, do očí mu vhrkly slzy. Musel si sednout. Byl na konci svých sil. "Pojď, musíš k lékaři," snažil jsem se ho přesvědčit. "Vyspíš se, pak se poradíme s profesorem Langenem co dál a vypracujeme..."

Přerušil mne mávnutím ruky. Najednou zpozorněl, ožil, jako by dostal injekci Maladinu. Důvodem bylo pískání v Milánkovi. Nasadil si sluchátka, zapnul záznamový magnetofon

a dešifrovací blok. Zneklidněně přešlapoval na místě.

Ohlédl jsem se směrem k pultu obranného systému, ale neodvažoval jsem se něco podniknout. Začal jsem se potit. Přestože klimatizace v kabině pracovala skvěle. Několik minut bylo ticho. Otočil ke mně hlavu, sundal sluchátka z uší, ale přístroje nechal běžet.

"Letí sem!" Tentam byl strach. Vystřídalo ho dříve potlačované odhodlání. "Nedám! Nedostanou ho!" Vykročil ke mě. "Musíš je zastavit! Vyhlaš poplach! Slyšíš?! Co stojíš !? Proč nic neponikáš?!" začal křičet, když jsem se na něj nechápavě díval.

"Přece nechceš, abych kvůli jednomu...", najednou mi došlo, že je to všechno nesmysl. "Nevíš, co mluvíš. Nikdo sem neletí. Nikdo Ti nechce nic vzít! Jen potřebuješ klid..."

Dvěma dlouhými spíš skoky než kroky ke mně přiskočil a chytil pod krkem jako nějakého zločince: "Vědí, že jim Miláček může být nebezpečný. Nevěříš mi!? Nikdo mi nevěří. Ale já jim ho nedám. Rozumíš? Nedám." Přecenil své možnosti. Uvěřil vlastní velikosti. Prohrál.

Nejsem přítelem násilí , ale tentokrát jsem viděl, že nebude vyhnutí. Chtěl jsem se vymanit z jeho držení, ale měl nezvyklou sílu. Blazni jsou prý neobyčejně silní... "Nedám! I kdybych ho měl zničit. Ale co jsem bez něj ?!" Najednou se mu v očích objevil výraz pochopení, stisk trochu povolil.

Začal jsem mu rozumět. Ne v tom, o čem byl přesvědčen - tobyl určitě nesmysl - ale v tom, co chtěl udělat. Horečně jsem přemýšlel, jak mu zabránit udělat tři kroky a zapojit destrukční systém obrany. Po jeho zapojení má osádka možnost opustit loď do 2 minut v malé přepravní raketce, ale pouze v kosmickém prostoru. Na Zemi by to byla sebevražda, stejně jako zůstat ve hvězdoletu. Ale jiná možnost není. Východ je po zapojení systému hermeticky uzavřen. Beznadějně uzavřen.

Poznání mi svázalo ruce i nohy. Jen hlas mne poslouchal. Současně s tím, jak Harold pustil má sako, jsem začal křičet. Nevnímal mě.

Konečně. Vživotě jsem tak daleko neskočil. Dopadl jsem vedle Harolda a srazil ho na zem. Ale to už bylo při nouzo-

vém osvětlení, za hlasitého odpočítávání palubního počítače. Zbývaly nám necelé dvě minuty života ...
"Nedostenou Ho!" Na Harlodově tváři se rozlil spokojený úsměv. Blázen! Oknem jsem viděl zmatek na letištní ploše. Jak by ne, výbuch lodi zničí velké území kolem sebe. Blázen! Blázen!

Začal jsem vztekle bušit do palubního pultu, zcela potemnělého, pouze na obrazovce se objevil vteřinový intervalový nápis: "Destrukce za 90 sekund, za 89, 88 ..."

x x x x x x x x

Vzbudil jsem se celý zpocený. To byl ale sen! Pravda ovšem je, že musím skoncovat s Haroldovým podivínstvím. Začínají mě řeči o něm znepokojovat, dokonce se mi o nich i zdá.....

Vstal jsem a šel jsem se osprchovat. Do začátku směny jsou ještě tři hodiny. Mám dost času. Zcela jsem se nechal uchvátit střídavě horkou a studenou vodou sprchy. Telefon jsem neslyšel.

Kateřina otevřela dveře koupelny a rozmrzele zavrčela: "Máš tu ten svůj zázračnej dispečink!"

"Co chtěj,"zeptal jsem se ne o moc nadšeněji.

"Máš hned přijet. Prý nějaký únos...."

Napsáno pro Světelné roky 10.11.1983

Černá díra

Spisovatel Alan Dean Foster, který převádí některé filmové SF příběhy do knižní podoby /mj. i známého Vetřelce/ napsal podle scénáře J. Rosebrooka a G. Deye k filmu Černá díra stejnojmennou knížku.

Děj tohoto dobrodružného příběhu se odehrává v blíže neurčené budoucnosti na palubě kosmické lodi PALOMINO. Její posádka dostala za úkol pátrat po projevech inteligentního života mimo Zemi, avšak dosud žádnou civilizaci nenalezla. Právě se chystá oslavit vánoční svátky, když palubní přístroje zaregistrují před lodí nejnebezpečnější těleso vesmíru - mohutnou černou díru. Zároveň se však před PALOMINEM objeví obrovská kosmická loď, mnohonásobně převyšující jeho rozměry. Zdá se, že na ni strašlivá přitažlivost černé díry vůbec nepůsobí.

Kapitán Holland vydá rozkaz přiblížit se k obrovitému korábu a po několika nebezpečných manévrech se PALOMINO najednou ocitne v zóně naprostého klidu a nulové gravitace, která je zřejmě vyvolána uměle. V lékařce PALOMINA Kate Mc Craeové se probouzí naděje: onou neznámou lodí by mohl být obří kosmický koráb CYGNUS, který startoval do vesmírů před dvaceti lety pod vedením geniálního vědce, doktora Hanse Reinhardta a brzy záhadně zmizel i s celou posádkou, mezi níž byl i její otec.

PLALOMINO nakonec přistane v doku CYGNUSE. První důstojník Pizer zůstává na palubě jako hlídka a ostatní členové posádky spolu s robotem Vincentem se vydávají na průzkum. Dostanou se do řídící ústředny v hlavní věži, kde u pultů pracují nehnutě mlčenlivé zahalené humanoidní postavy. Kosmonauti se marně snaží navázat s nimikontakt. Vzápětí se objeví masívní hnědý robot s červeným hledím a brání kosmonautům v další cestě. Přichází jediný živý člověk na korábu - velitel CYGNU doktor Reinhardt. Přivítá kosmonauty a vysvětlí jim, že se vždy chtěl věnovat dlouhodobému bádání ve vesmíru a proto zůstal s CYGNEM v kosmu. Posádce prý dovolil, aby se v jednom z člunů vrátila na Zem. /Ta se však za celých dvacet let neobjevila/. Někteří na lodi dobrovolně zůstali a mezi nimi byl i Katin otec Frank McCrae, který byl jeho nejvěrnějším přítelem a nedávno zemřel jakožto poslední člen posádky. Od té doby žije Reinhardt na palubě jen se svým umělým sluhou, obrovským robotem Maxmiliánem, roboty strážnými a humanoidy.

Reinhardt pošle Maxmiliána s kapitánem Hollandem a s Pizerem, kterého mezitím roboti přivedli, do hlavního skladu pro náhradní díly k poškozenému PALOMINU. Novinář výpravy, Harry Booth, se mezitím stane svědkem podivného obřadu "likvidace opotřebovaného humanoida", který však až příliš dobře připomíná pohřeb....

Při večeři prozradí Reinhardt hostům své záměry. Hodlá i s CYGNEM sestoupit do černé díry, proniknout tudy do jiného vesmíru a tím dosáhnout nesmrtelnosti. Kosmonauti jsou skeptičtí, jen vědec dr. Durant je Reinhardtovými plány nadšen. Mezitím se však Vincent seznámí s jemu podobným vyřazeným robotem Bobem, který mu prozradí děsivé tajemství: humanoidi pracující v hlavní ústředně jsou ve skutečnosti bývalí členové posádky CYGNU, které Reihardt změnil operací mozku na poslušné živé roboty. Ti, kteří se mu postavili, byli strážÍ robotů zabiti. Mezi nimi byl i Frank McCrae. Vincent všechno sdělí Kate, prostřednictvím telepatické sondy voperované do jejího mozku. Alex Durant obviní Reinhardta z vraždy, avšak šílený vědec ho zabije a nechá odvléci Kate do operačního sálu k operaci mozku. Zoufalá Kate volá telepaticky Vincenta a prosí o pomoc.

Kosmonauté se pustí se strážÍ do boje a v poslední chvíli Kate zachrání. Novinář Booth však propadne panice, uteče na PALOMINO a pokouší se odstartovat. Malá loď je vzápětí zničena. Zbylá posadka staví proti robotům barikády a spolu s Bobem se snaží dostat k záchrannému člunu. Bob je však na ústupu zničen.

Reinhardt, posedlý svou fixní ideou zatím v centrále zaměřuje CYGNUS do černé díry. Během boje však byla značná část lodi poškozena. Reinhardt je zaklíněn padající obrazovkou a vzápětí hyne v řídící věži. Kosmonauté mezitím doběhli k záchrannému člunu a vzlétli, avšak jejich snaha je marná: člun je již naprogramován na cestu do černé díry pro případ selhání pilota a program nelze změnit. Při vstupu do černé díry, ze které proto všem teoriím vyvěrá podivné světlo, naváže Kate pomocí své sondy telepatický kontakt s kapitánem

Hollandem, Pizerem i s robotem Vincentem. Tím vytvoří kolektivní vědomí, které přes zničení veškeré hmoty pronikne černou dírou a je rozptýleno v celém paralelním vesmíru, jenž se za ní rozkládá ...

Podle knihy "The Black Hole", New English Library/Times Mirror, London 1979 zpracoval Jan Pavlík, SFK Spectra.

SF V PONREPU

Vzhledem k tomu, že poslední dobou postrádaly články o filmech poněkud systematičnosti a vůbec jsme se již nezmiňovali o cyklu SF filmů v kině Ponrepo, který dal vlastně podnět ke vzniku Světelných roků, přinášíme malé shrnutí dosavadních dvou ročníků SF filmů.

První ročník, ve filmové sezóně 1982-1983 obsahoval 21 filmových večerů, které byly rozděleny do tří tematických celků, z nichž každý obsahoval množství zajímavých filmů. V cyklu Svět budoucnosti jsme viděli filmy 451° Fahrenheita, Planetu opic, Alphaville, Svět západu, Svět budoucnosti, Zardoze, Muže z 1. století, 4 krátké filmy :Kybernetickou babičku, Autománii 2000, Rampu a Žár tisíců sluncí,

Druhá část nesla název Atomová hrozba. Do ní byly zařazeny filmy Krakatit, Probuzená zkáza, Proklatci, Vesnice prokletých, Na břehu, Okna do neznáma a Divoká planeta s předfilmem Šneci.

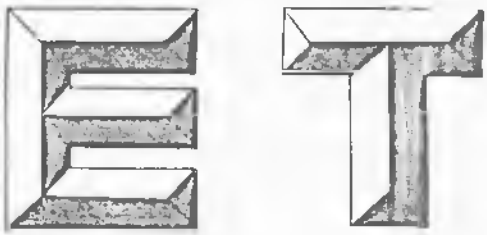
Ve třetí části s názvem Cesty do kosmu pak byly promítnuty filmy Zakázaná planeta, Mlčící hvězda, Ikárie XB-1, Solaris, Vesmírná odyssea a Barbarella. Shrnutí a komentář k prvnímu ročníku SF filmů byl uveřejněn v minulém ročníku SR.

Ve filmové sezóně 1983-1984, kterou všichni scifisté očekávali s netrpělivostí, protože nevěděli předem, zda se pracovníkům FÚFA podaří sehnat dostatek dalších filmů, pak cyklus SF filmů pokračoval dalším ročníkem. Tentokrát byl rozdělen do dvou dílů a to Návštěvy cizinců a Použití vědy.

V první části, Návštěvy cizinců, to byly filmy Kmen Andromeda, Válka světů, Vzpomínky na budoucnost, Poselství bohů, Den, kdy se země zastavila, Věc, Akce Bororo, Mlčení doktora Evanse, Experiment profesora Quatermasse, Blízká setkání třetího druhu a dlouho očekávaný, ale pak dokonale utajený film Hvězdné války. Dokonce i v kuloárech prosakovala zpráva o Stroji času, ale skutečnost byla jiná. Dokonce ani jeden z pořadatelů, ing. Marcel Grün, netušil, co se vlastně bude promítat. Nás ovšem hřálo vědomí, že jsme den dopředu znali skutečný stav věcí. A tak jako perlou prvního ročníku filmů byla Barbarella, tak perlou druhého ročníku byly Lucasovy Hvězdné války. Také jim bude věnováno zvláštní číslo SR.

Ve druhé části cyklu to byly filmy Stroj času, Čas po čase, Ztracená tvář, Charlie, Moucha, Ti druzí a opakování filmu Zardoz. O některých filmech jsme již psali, o ostatních články připravujeme. O všech filmech druhého ročníku SF filmů Ponrepo se ze Světelných roků dozvíte všechny nám dostupné informace. Tento krátký článeček měl sloužit jen pro orientaci ve filmech, o kterých v SR vycházejí články.

redakce SR

E.T. Extraterrestrial. Mimozemšťan. Kolik lidí se již před půlrokem vyptávalo v Ponrepu, kolik lidí závistivě hltalo slova každého, kdo byl v zahraničí a měl možnost E.T. vidět. A pak noviny přinesly zprávu, že se film E.T. promítal i v sídle OSN a sám generální tajemník Javiér Pérez de Quelar plakal dojetím nad posledním filmem Stevena Spielberga. Všichni se ptali: Koupíme ten film? Uvidíme E.T. i u nás? A přání spousty lidí se stalo skutečností. V červnu přišlo E.T. do Alfy a běží tam dosud.

-r-

Úryvky z úryvku z knihy Williama Kotzwinkleho "E.T.", které by mohly osvětlit některé nejasnosti z do našich uvedeného stejnojmenného filmu, podle jehož scénáře byla právě tato kniha napsána.
Úryvek byl uveřejněn v příloze Mladé Fronty "Víkend" ze dne 24. prosince 1983.

Malí botanici vaházeli poklopem do pastelové záře uvnitř té krásné ozdoby, jejich kosmické lodi.Se samozřejmostí procházeli pulsujícími chodbami technických divů až k hlavnímu zázraku lodi, ke gigantické katedrále pozemské květeny.Středem, účelem, specialitou lodi byl obrovský skleník.

Ze střechy s ventilátory padaly kapky živin, které udržovaly při životě nesčetné rostlinné druhy, krášlící celý střed plavidla.Byla to ta nejdokonalejší sbírka pozemské vegetace, stará jako Země sama, stará jako malí botanici, kteří na ní pracovali.I vrásky v koutcích jejich očí, vyryté za nespočetné věky sbírání, připomínaly zkameněliny.

Jeden z nich právě vstoupil a nesl místní bylinu s povadlými listy.Ponořil ji do nádoby s kapalinou, která na ni okamžitě zapůsobila - listy náhle ožily a kořeny se zavlnily.V témž okamžiku se v kruhovém okénku nad nádobou rozsvítilo pastelové světélko, ozářilo rostlinku a ta se hned vztyčila vedle jakési květiny z dob před čtvrthorami.

Mimozemský botanik na ni chvíli hleděl, aby se ujistil, že vše je v pořádku, pak se otočil a vracel se skleníkem ven.Kráčel pod vysokou rozkvetlou japonskou třešní, visícími květy z povodí Amazonky a kolem obyčejného kořenu, který se k němu přitulil.

+ + + + +

Uháněl mezi pátrajícími světly po jediné zřetelné lesní stezce.Jeho dlouhé kořínkovité prsty s dokonalou citlivostí rozpoznávaly každý otisk, každou hromádku listí, každou pavučinku.Cítil - jejich vlídné pokyny, provázející ho lesem, a jejich šepot : T u - d y , t u d y .....

+ + + + +

Náhle ho zaplavilo vědomí skupinového rozhodnutí.Ten pocit mu pronikl do morku kostí.Poklop lodi se zaklapl,jako když se zavřou okvětní lístky.

+ + + + +

E l l i o t h l o u p ě z í r a l n a n a m í h a jící se prsty stařičkého botanika, opisující jemné kruhy, spirály a úhly fyzikálního zákona.

Mimozemšťan zklamaně spustil ruce, protože viděl, že je to k ničemu.Připomněl si, že má před sebou desetileté dítě.

Ale co má tedy dělat?Letitý netvor zvažoval situaci.Jeho vysoce vyvinutý mozek tak daleco překračoval chlapcovo chápání, že nevěděl, kde začít.

Elliot šel zapnout rádio.

"Líbí se ti tahle hudba?Máš rád rokenrol?"

Z rádia se na něj hrnul zvuk, jaký vesmírný cestovatel v životě neslyšel.Telepaticky se mu vybavil obraz kamenů, valících se z kopce.

+ + + + +

Elliot nakonec mimozemštana ukryje ve velké skříni u sebe v pokoji a jako kamufláž postaví před dveře různé hračky, jako vycpané skřítky a kosmické příšerky.Trik skutečně funguje a Mary, matka Elliota - přítomnost tvorečka nepostřehne.Ovšem k jeho velké lítosti, neboť se do přitažlivé bytosti, která mu připomíná vrbu, okamžitě zamiluje.

* * ** *

Jak vítr ohýbal stromek, lano se napínalo a zvedalo rohatkový pohon z nože a vidličky, zuby se posouvaly a otáčely kotoučem, přes který se táhly sponky do vlasů, a aktivovaly tak program Pravopísanky.Co pohánělo Pravopísanku?Stovky drátů, které starý botanik natáhl do stromů.Dráty byly nyní zapojeny do žil listů,do větví a kořenů a čerpaly elektřinu života - jak to dokázal, věděl jen sám starý botanik.Ale Elliot cítil, jak život lesa proudí dráty, sbíhá se a pohání komunikační přístroj.

* * * * *

V ě ř í t e v pohádky ?
gipl gipl snnnnnnnnn org
Vnitřním prostorem zableskl paprsek zlatého světla.Kosmičtí badatelé se liší v určení směru, kterým se mihl.Ten paprsek byl starší než mimozemštan, starší než ta nejstarší zkamenělina.
Někteří lidé tvrdí, že to byla sama léčivá duše Země, která zablikala pár jiskřiček toho, co zná, možná jako diplomatické gesto vůči cizímu návštěvníkovi.
"Už nekoukej lidem do oken", tvrdí jiní, že řekl paprsek a zmizel.
Další říkají, že Země byla odsouzena k zániku a nemohla se sama zachránit, že ta spásná síla přišla ze cesterské planety a pomohla zkrotit draka jaderné síly.
A někteří lidé slyšeli : dripl zunnnnnGGGGGGG uuuuuuuuutwrdddd
Volání z neznáma.
Ať to bylo cokoliv, dotklo se to mimozemštana, jeho hojivého prstu, který se rozzářil.

* * * * *

Hvězdolet stál nad nimi a tlumeně zářil.Elliotovi připadalo, že se z oblohy snesla obrovská vánoční ozdoba,hleděl na krásné kosmické plavidlo a byl omámen jeho nesmírnou silou.Byl to mimozemštan, ale milionkrát zmnožený, největší srdeční světlo, jaké kdy svět spatřil.
Mimozemštan pohlédl na svého přítele, který mu pomohl dovolat se tak nedozírně daleko.
"Slibuji, že už nebudu nahlížet lidem do oken," řekl směrem ke svítícímu pokřopu.

* * * * *

Úryvek z úryvku zpracoval pro Světelné roky Stanislav Čermák.

Kolem filmu se vytvořila eureola slávy. Aniž by ještě běžel v kinech, lidé o něm básnili, časopisy přinášely obrázky i oslavné články. Všude vládlo nadšení. Je to bezvadné. Je to vynikající film. Dostal 4 Oscary. A pak film přišel do kin. A bublina praskla. Nedá se pochpitelně říci, že je to film špatný, to rozhodně ne. Ale v povědomí lidí, například, je Oscar vysokým oceněním a že by si tento film zasloužil hned 4, to se rozhodně říci nedá. Tak vyjímečně kvalitní zase není, takže udělení 4 Oscarů znamená jejich určitou devalvaci. Hudba je dobrá, pěkně provedená je i figurka E.T., ale dobře ba i lépe je uděláno více filmů, které n jsou tak vysoko kritikou hodnoceny.

Steven Spielberg při rozhovorech s novináři říkal, že chtěl natočit citový film. Působivější než jeho proslulá Blízká setkání třetího druhu. I tam byl dětský hrdina, ale ne hlavní osobou. Spielberg chtěl natočit film o dítěti jako hlavním hrdinovi. Vznikl z těchto rozhovorů dojem, že režisér chtěl natočit film takový, jaký by se mu líbil; film pro sebe. Proč s tím ale potom vystupuje na veřejnost?

Je samozřejmě nutné brát E.T. jako pohádku i s jeho primitivním dějem a jednoduchostí postav. Je to film pro děti. Ale ani při tom by se nemělo zapomínat na logiku, jejíž nepřítomnost pak nedělá dobrý dojem na dospělého diváka. Jako příklad nelogičnosti použijeme dvě scény. Když E.T. na začátku filmu prchá před pronásledovali, běží jako zběsilý lesem. Když potom jede s Elliotem na kole a otevře se před nimi propast, neví Spielberg honem, co s tím, tak přičaruje E.T. schopnost létat. Nebo že by uměl létal jenom na kole? A takových příkladů se ve filmu dá najít více.

Nechceme, aby náš článek vyzněl jednoznačně pesimisticky a v neprospěch E.T., ale domníváme se, že film byl kritikou značně přehodnocen a že Spielberg natočil lepší filmy než E,T., ať už zmíněná Blízká setkání třetího druhu, jako film s hlubokým podtextem a vážným poslením, nebo horror Čelisti.

-STARKNEST-

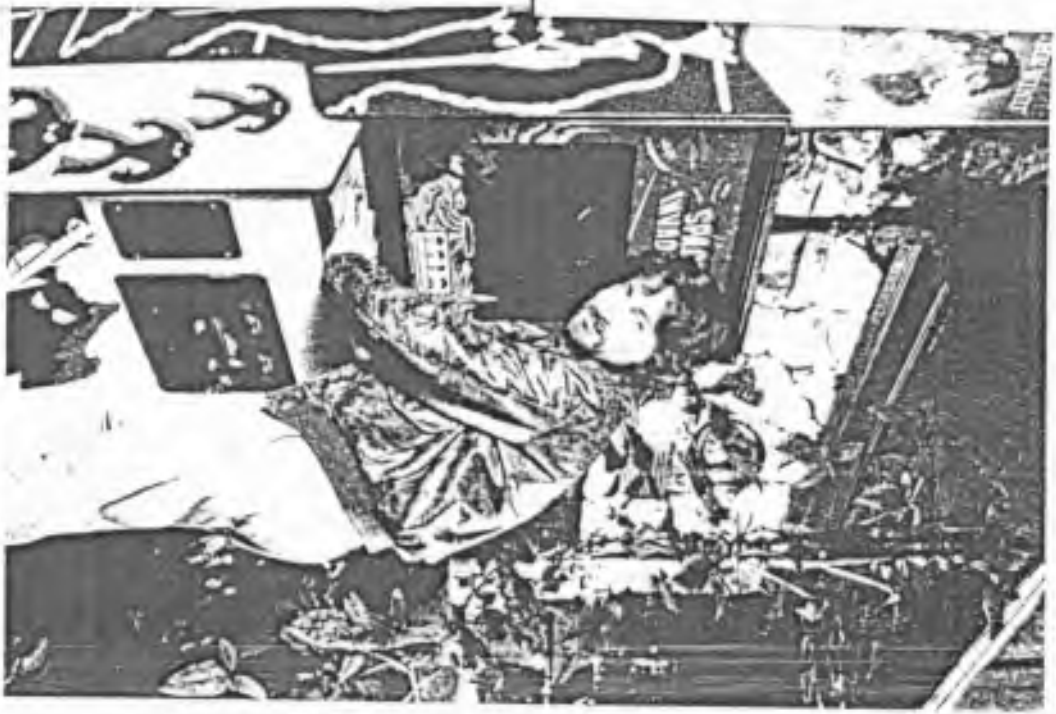
V dnešním, v pořadí již třetím slovním hlavolamu, máte za úkol najít názvy 15 knih vědecko-fantastického žánru. Pokud jste nám ještě neposlali řešení dvou předchozích hlavolamů, učiňte tak i s řešením tohoto posledního a nezapomeňte, že pokud budou všechna tři řešení správně, budete zařazeni do slosování a výherce obdrží pěknou cenu. Těšíme se tedy na vaše odpovědi.

Hlavolamy pro SR vypracoval VGS. redakce SR

SVĚTELNÉ ROKY - Kurýr hvězdných poselství. Časopis pro Fantasy, SF a záhady. Vydává Scifia of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Bellatrix. Příspěvky posílejte na adresu nakladatelství. Příspěvky nesmí být bez souhlasu redakce zasílány do jiných časopisů. Za původnost, věcnou i jinou správnost příspěvku zodpovídá autor. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Objednávky vyřizuje výhradně nakladatelství Bellatrix. Veškerá autorská práva vyhrazena. Pořizování kopií přísně zakázáno. Přetisk povolen pouze se souhlasem redakce, autorů a s přesným uvedením pramenů. Odběratelé odpovídají v plné šíři za dodržování a zachovávání všech autorských práv /rozmnožování, přetiskování.../. Pouze pro uzavřený okruh čtenářů. Odběratelé smějí zapůjčit SR pouze osobám spolehlivým a prověřeným. Dáno do tisku 8.10.1984. Vyšlo v srpnu 1984. Náklad 5 výtisků.

© STARREST 1984

Vzali jsme ten nejlepší. Pochází z 20. století.
A co když se to pokouhá?
S tím jsme počítali. Máte náhradní motor.
Vyjmi kontrolku. Máte antigravitační zařízení. A tento přístroj nehnaní řídicí kovů dře.
par TANNICK d'après C. ARNAL

Konečně se blíží čas poslání.
Žádnou paniku. Vím co to je!
Pobouchejte, spouštím startér a nejde to. Máš si snad obléct cyklistický trikot.
zkuste.
Všechny tyhle moderní hejblata nesahají starejm dobrejm raketám ani na paty.
Pořád nic. Začíná to dobře.
Žádná starosti. Pošlu Vám specialistu.
Konečně Harkusova loď vzlétla.

HURÁ. TAMHLE
Ž LETÍ
LISTONOŠ.
VŠAK UŽ JSME
TAKÉ PŘEDCHOZÍ
ČÍSLO SVĚTELNÝCH
ROKŮ DOČETLI.